

Hovedorganisationen. Men det kan Staten ingen Sinde være tjent med. Den maa have sit Maskineri til at gaa uden Hensyn til de Sammentørninger, som finde Sted mellem det private Initiativs Arbejdsgivere og Arbejderhæren udenfor Statsmaskineriet. Jeg vil derfor hævde, at lige saa vel som Staten er pligtig til at have et vagtsomt Øje og et lydhørt Øre for Funktionærernes Krav, til at stille dem godt helt igennem og forhandle med deres Tillidsmænd for at finde, hvor Fejlen er og søge at imødekomme dem saa meget som muligt, lige saa vist er det ogsaa Statens Pligt at sørge for, at Statsmaskineriet ingen Sinde kan blive beordret til at gaa i Staa af udenforstaaende. Men dertil hører, at Statens Funktionærer ikke kunne indrangeres under den nævnte Organisation og modtage Ordre derfra. Dette finder jeg rigtigt at gøre opmærksom paa, efter at disse saakaldte Fagblade — jeg vil ikke tale om det, som kalder sig „Funktionæren“, det synes i høj Grad at have naaet Toppunktet af Agitation — have udtalt sig, som de have. Ellers bliver Resultatet let det, som et andet Blad skriver, at Funktionærerne, i Stedet for at være Befolkningens velvillige Hjælpere i og udenfor Erhvervslivet, blive en „Prætorianerkohorte“, som tumler med Befolkningen og dikterer den sine Love, hvilket jo ikke er Meningen.

Jeg vil sluttelig, idet jeg har benyttet Lejligheden til at gøre disse Bemærkninger, blot henstille til den højtærede Minister at udtale sig bestemt om, hvorvidt det er hans Hensigt, saaledes som jeg forstod det, saa snart der foreligger det fornødne Materiale fra den nævnte Kommission, at forelægge Lovforslag til Løsning af de Spørgsmaal, som paakræve deres Løsning ved denne Lejlighed, saa at man hæver de forskellige Eters Lønninger op i Højde med hverandre, virkelig ligestiller de side-stillede og gør det paa en saadan Maade, at man saa vidt gørligt tilfredsstiller det rejste Krav, at de, som leve paa de kostbare Steder, faa et dertil svarende Tillæg.

K. M. Klausen: Det har sikkert forundret alle at høre det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) og at se det Standpunkt, han staar paa nu. I Fjor stemte han for dette Forslag, men siden i Fjor har han skiftet Navn og ogsaa skiftet Anskuelse. I Aar vil han ikke være med til at støtte denne Sag. I Aar skal han som paa alle andre Punkter følge Regeringen.

Nu henviser det ærede Medlem til en Kommission. Det er den Trøst, man altid har at give Smaafolk. Hele vor Politik og vort offentlige Liv er snart bastet og bundet af Kommissioner. Hvor som helst man søger at skaffe Forbedringer for Smaafolk, raabe de Herrer paa en Kommission. Det ærede Medlem ved jo godt, at denne Kommission ikke fremkommer med noget Arbejde i denne Rigsdagssamling. Der kan ikke fra denne Kommission ventes nogen Hjælp til de Folk, som henvende sig til os i denne Rigsdagssamling.

Det ærede Medlem siger, at dette Forslag kun er Demonstration og Agitation. Men hvad var det saa i Fjor, da det ærede Medlem gik med, lige før Valget, da han skulde over til Odense? Da talte det ærede Medlem ikke som nu om Demonstration og Agitation. Men nu skulle vi have en Kommission, og der skal indsamles et stort Materiale, for at det ærede Medlem kan forstaa denne Sag. Tænk en Gang, her sidde Folk med 840 Kr. om Aaret, og nu skulle vi have en Kommission til at indsamle et Materiale, for at vi kunne afgøre, om det kan være nødvendigt, at disse Folk faa stakkels 120 Kr. til. Ja, saadan er det, naar Smaafolk skulle have et Par Skilling. Der er da saa mange Omstændigheder forbundne dermed, saa skal der gøres saa mange Forarbejder, at det hele ender i bare Betænkkeligheder og ingen Ting.

Nu spørger det ærede Medlem om Maksimumsgrænsen i dette Forslag. Den er jo given i Forslaget. Maksimumsgrænsen ligger mellem 840 Kr. og 1,482 Kr. (Af-brydelse af *Martin Madsen Halsted*). Det ærede Medlem siger, det er for lavt, men det ærede Medlem vil jo ikke en Gang gaa med til dette. Hvad er det saa for et meningsløst Standpunkt, det ærede Medlem indtager?

Martin Madsen Halsted: Jeg har ikke forandret Anskuelse om Realiteten i dette Forslag, Jeg har udtrykkelig nævnt, at jeg i Fjor stemte for det for at tilkendegive Regeringen, at ogsaa jeg ønskede, at dette Spørgsmaal maatte blive løst. Nu har Regeringen taget Spørgsmaalet op til Undersøgelse og Overvejelse, og nu ser jeg ikke nogen Grund til at stemme for et Forslag, som de Herrer Socialdemokrater fremsatte, og som ikke kan medføre andet, end at Agitationen forstærkes. Derved forbedrer man ikke Funktionærernes Kaar. Naar det ærede Medlem dvæler ved min Navneforandring, maa jeg